

ת"פ 8504/03/12 - מדינת ישראל נגד י א

בית משפט השלום ברחובות

13 יולי 2014

ת"פ 8504-03-12 מדינת ישראל נ' א

בפני כבוד השופטת שרון קיסר
המאשימה
נגד
הנאשם
י א
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שני קופנהגן

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד אלעד גויגולד מהסנגוריה הציבורית

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בהכרעת דין מפורטת, בעבירות של **הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **ואיומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
 2. על פי הכרעת הדין, בתאריך 3.11.2011, סמוך לשעה 19:50, במסגרת מילוי תפקידו, הבחין השוטר שמעון מנוס, ברכבו של הנאשם, אשר חנה במרכז הכביש וחסם נתיב נסיעה.
- השוטר ניגש לרכב בכוונה לערוך דוח תנועה בגין הפרעה לתנועה, שאל את הנאשם לפשר מעשיו והסביר לנאשם כי בכוונתו לרשום דוח תנועה. הנאשם השיב לשוטר "אתה לא רושם, אני הנהג ואני נוסע".
- השוטר ביקש מהנאשם להציג בפניו תעודת זהות, רישיון נהיגה ורישיון רכב. הנאשם סירב למסור את פרטיו, נכנס לרכבו ופתח בנסיעה, וזאת חרף בקשתו של השוטר כי יעצור בצד הדרך וידומם את מנוע הרכב.
- בהמשך לכך, עצר הנאשם את הרכב, ניגש לשוטר ואיים עליו, בכך שנצמד לגופו ואמר לו "עשית טעות, אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק". השוטר הודיע לנאשם כי הוא מעוכב, וביקש ממנו להתלוות אליו לניידת המשטרתית. הנאשם סירב לעלות לניידת ולא עשה כן, עד שנאמר לו כי ייעצר, ואז עלה לניידת. במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה, סירב הנאשם לכבות את מכשיר הטלפון הנייד בו שוחח, לאחר שהתבקש לעשות כן, והחל צועק ומשתולל בניידת עד שהשוטר נאלץ להורות על מעצרו ולהניח אזיקים על ידיו.

עמוד 1

טענות הצדדים

3. המאשימה עותרת להטיל על הנאשם את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס כספי. לטענתה, מתחם העונש ההולם את המקרה דנן נע בין מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

המאשימה הדגישה את חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, שפוגעת בעבודת השוטרים האמונים על אכיפת החוק, ואת הפגיעה במעשיו של הנאשם בערך החברתי המוגן של כיבוד החוק.

עוד טענה המאשימה כי הנאשם היה מודע לחומרת מעשיו, בשל הסתבכויותיו הקודמות עם החוק והפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעות קודמות בעבירות סמים, איומים ותקיפת בת זוג.

4. הסנגור עותר לכך שבית המשפט יטיל על הנאשם מאסר מותנה בלבד, לצד ענישה נלווית, כאשר לטענתו הרשעת הנאשם כשלעצמה מהווה ענישה מחמירה עם הנאשם.

לטענת הסנגור, העבירות נשוא תיק זה הן מן הרף הנמוך של עבירות ההפרעה לשוטר והאיומים, דבר שבין היתר נלמד הן מדברי השוטר מנוס בעדותו, לפיהם יכול היה לפרש את דבריו של הנאשם כהעלבה או כאיום, והן מכך שמנוס עיכב את הנאשם ולא עצר אותו על אתר. כן הדגיש כי לא קדם תכנון מוקדם לאירוע, כי מדובר באירוע קצר אשר הסתיים במעצר הנאשם, במהלכו נתן את הודעתו במשטרה ושחרר, כי לא נגרם לשוטר נזק של ממש ממעשיו של הנאשם, וכי בעת האירוע היה קיים פער כוחות ברור, בו הנאשם התמודד מול שני שוטרים.

עוד טען הסנגור כי הנאשם לקח אחריות על רוב סעיפי האישום שיוחסו לו, לא הרחיק את עצמו מהאירוע ושילם את דוח החניה אותו קיבל מהשוטר כפי שמפורט בעובדות כתב האישום, כאשר אך בכך יש ענישה מסוימת על מעשיו של הנאשם. כן טען הסנגור כי עברו הפלילי של הנאשם התיישן, שכן הרשעתו האחרונה ניתנה לפני 11 שנים, כי הוא אב לשלושה ילדים ואשתו נמצאת בימים אלה בשלבי הריון מתקדמים.

5. הנאשם בדברו האחרון ציין, כי יכבד כל החלטה שיחליט בית המשפט.

דין והכרעה

6. העיקרון המנחה בענישה, בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הוא עיקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, בהתאם לעקרון הקבוע בסעיף 40ג' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

7. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו בעבירות בהן הורשע הנאשם הינם הזכות לשלום הציבור, הזכות לשלוות נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט, והגנה על שלטון החוק ועל תפקודן התקין של רשויות אכיפת החוק.

הנאשם הפריע לתנועה בכך שחנה את רכבו במקום אסור, סירב להזדהות בפני השוטר ולמסור לו את תעודותיו

המזהות, פתח בנסיעה ברכבו וזאת על אף בקשת השוטר כי לא יעשה כן, ניגש לשוטר ואיים עליו, בכך שנצמד לגופו ואמר לו "עשית טעות, אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק", סירב לעלות לניידת כאשר הודיע לו השוטר כי הוא מעוכב, ומשנעצר הנאשם בשל התנהגותו, במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה, סירב הנאשם לכבות את מכשיר הטלפון הנייד בו שוחח, לאחר שהתבקש לעשות כן, והחל צועק ומשתולל בניידת עד כי השוטר נאלץ להורות על מעצרו ולהניח אזיקים על ידיו.

8. באשר לחומרת עבירות המתבצעות כנגד שוטרים, האמונים על אכיפת החוק, קבע בית המשפט לא אחת, כי יש להחמיר בעונשם של המבצעים אותן. לעניין זה יפים לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בע"פ (חיפה) 15150-11-08 **אבו שקארה נ' מדינת ישראל** (22.1.09):

"השוטרים עמלים יומם ולילה להבטיח את הסדר הציבורי ואת בטחון הציבור ושלומו. הם חשופים לפגיעה מצד עבריינים והם יותר מכל בעל תפקיד אחר, זקוקים להגנתו של בית המשפט בכך שיכביד את ידו על מי שפוגע ומעליב אותם".

כן ראו דבריה של כבוד השופטת ש' זמיר, בת"פ 33565-02-11 **מדינת ישראל נ' פדלון ואח'** (14.3.13):

"תפקידם של השוטרים והפקחים באכיפת החוק קשה הוא והם פועלים בשליחותה של החברה ומסמלים את שלטון החוק. עבריינים כנאשמים שבפניי, הנוהגים בבירונות, כוחנות, הפרעה ועלבון כלפי שוטרים ופקחים בעת מילוי תפקידם, מביעים זלזול בשלטון החוק ובביטחונם של השוטרים והפקחים, הנדרש לביצוע עבודתם ללא חשש ומצוקה.

פגיעה בשוטרים ובפקחים בדרך של תקיפתם, העלבתם ו/או השמעת איומים קשים כלפיהם, פוגעת בשלטון החוק ובסדר הציבורי.

למרבה הצער התנהגות בריונית ואלימה פשטה בחברה ומכרסמת ביסודותיה. בתי המשפט מצווים לנקוט כלפי אלה הרואים בשימוש באלימות דרך לפתרון סכסוכים, בענישה משמעותית ומרתיעה. האינטרס הציבורי מחייב הוקעתן של עבירות המכוונות נגד עובדי ציבור, הראויים להגנת המערכת המשפטית בביצוע תפקידם, ואינם אמורים להיות קורבן לאלימות מצד הציבור, תוך הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה."

9. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש לשקול לחומרה את ריבוי מעשיו של הנאשם, אשר הפריע לשוטרים בדרכים שונות ומגוונות, ללא כל מורא מן הגורמים האמונים על שמירת החוק ואף איים על שוטר תוך שהוא נצמד אליו. מנגד, מדובר אכן ברף הנמוך של העבירות, כאשר לשון האיומים הינה ברף הנמוך ואף ההפרעה אינה ברף הגבוה של העבירה, שכן לא לוותה בכל מעשה פיזי או בפעולה שהיה בה כדי לגרום נזק משמעותי לשוטרים. בנוסף, מדובר היה במעשים ספונטאניים שנעשו בעידנא דריתחא וללא תכנון מוקדם.

10. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, ועיינתי בפסיקה שהגישו לי הצדדים ובפסקי דין נוספים, הדומים למקרה דנן, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

11. בהתייחס לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות יש לשקול לחומרה, כי לנאשם עבר פליליהכולל הרשעות קודמות בעבירות סמים, איומים ואלימות, בגינן הוטל עליו בין היתר מאסר בפועל. עם זאת יש ליתן משקל לכך שחלף זמן רב ממועד ביצוע עבירות אלה, כאשר העבירה האחרונה בוצעה בשנת 2003.

כן יש ליתן משקל לכך שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו. נכונה טענת הסנגור כי יריעת המחלוקת הייתה מצומצמת, אולם טענותיו של הנאשם היו טענות עובדתיות המעבירות את האחריות לאחרים, אותן לא מצאתי לקבל, ואין בהן כדי

ללמד על קבלת אחריות, הפנמת האיסור של ביצוע המעשים שביצע הנאשם והפקת לקחים.

לקולא יש לשקול את חלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות, את גילו של הנאשם, יליד 1974, את העובדה שחלף זמן רב ממועד העבירה האחרונה שביצע ואת נסיבותיו האישיות, אשר פורטו לעיל.

12. לאחר ששקלתי את כל השיקולים המפורטים לעיל, אני סבורה כי ניתן להסתפק במקרה דנן בענישה שאינה כוללת מרכיב של מאסר בפועל ולו בעבודות שירות, וכי ברכיב המאסר ניתן להסתפק במאסר מותנה. עם זאת, בשל השיקולים הרבים לחומרה שפורטו לעיל, אני סבורה כי יש מקום להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה ממשית בדמות שירות לתועלת הציבור בנוסף לקנס הכספי.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי שהנאשם לא יעבור בתוך שלושה שנים מהיום כל עבירה נגד שוטרים ו/או עבירה בה הורשע.

ב. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1/9/2014 ויתר התשלומים בכל 1 לכל חודש שאחריו. לא ישולם תשלום במועדו יועמד הקנס לפרעון מיידי.

13. בנוסף, אני סבורה, כי יש מקום שהנאשם יבצע 300 שעות שירות לתועלת הציבור על פי תוכנית שתוכן על ידי שירות המבחן.

בטרם יינתן צו כאמור, הדין נדחה לקבלת תוכנית שירות לתועלת הציבור ליום 10/9/2014 שעה 09:00.

תשומת לב שירות המבחן, כי אין צורך בתסקיר מפורט אלא בתוכנית שירות לתועלת הציבור בלבד.

לנוחות שירות המבחן פרטי הנאשם הם: טל: 0544-258815 או באמצעות הסניגור בטל:

0544-583530 פקס: 03-5562645.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשע"ד, 13/07/2014 במעמד הנוכחים.

שרון קיסר, שופטת

קלדנית: שרה רובנס

הוקלדעלידישרהרובנס